

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

85. An sit circumstantia aperienda in confessione copula inter conjugatas habita in loco sacro? Et quid, si per longum tempus in illo loco aliquis ex conjugibus detentus sit? Et quid, si ibi nullo ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76393](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76393)

Ecclesia, vel in Monasterio in cellis Religioformi, etiam si Superior Conuentus singulis noctibus benedicat dormitorium, & aqua aspergat Istrali, & ibi sit Altare ad celebrandum. Ex part. 1. tract. 7. Resolut. 20.

Sup. hoc lege doctrinā Ref. seq. & ex illa deducere potes, quid est sententiā de contentis in hac Ref. & vide etiam in to. 2. tr. 6. ex Refol. 247. § Colligitur quarto.

§. 1. **R**espondeo negativē: & ita docent Sanchez de matr. 10. 3. lib. 9. disp. 1 §. n. 39. & alij: Idem dicendum est, vt his diebus in casu occurrenti ego respondi, si copula habita sit in porta Ecclesie, à parte externa Ecclesie, vel in Monasterio, & cellis Religioformi, etiam si Superior Conuentus singulis noctibus benedicat dormitorium, & aqua aspergat Istrali, & ibi sit altare ad celebrandum: quia reputabitur tunc tanquam Oratorium privatum. Ita Fagundez Præcept. 2. lib. 4. c. 4. n. 34. & 39. Quæ omnia etiam procedunt, si copula haberetur in Sacristia Ecclesie: nam non esset circumstantia aperienda in Confessione, vt notant Doctores citati, & nos ter P. Megala in 1. part. lib. 5. c. 13. n. 21.

RESOL. LXXXIV.

An qui mœchatus est in Sacristia alicuius Ecclesie, teneatur in confessione hanc circumstantiam explicare? Idem dicendum est de Refectorijs, Cubiculis, Bibliothecis, Dormitorijs, & Monasterijs Regularium, & de Cameris, & Campanilibus Ecclesie adherentibus. Et an si quis furetur aliquid in supra dictis locis, quod sit notabile, teneatur aperire in confessione hanc circumstantiam, vel sufficiat dicere furatus sum? Ex part. 3. tr. 4. Ref. 165. alijs 166.

Sup. hoc lege doctrinā Ref. præterite, & ex illa inferitur, quod pro omnibus locis contentis in hac Refol. alicuiusdam erit, & in tom. 2. tr. 6. ex Ref. 247. vide §. Colligitur quarto.

§. 1. **R**espondeo negativē, quidquid in contrariū Rasserat Zerola in praxi pan. c. 12. quæst. 27. & alij: quia per locum sacri solum corpus ipsum Ecclesie consecratur, vel benedicte intelligitur; & idem dicendum est de Refectorijs, Cubiculis, Bibliothecis, Dormitorijs, & Monasterijs Regularium, & de Cameris, & Campanilibus Ecclesie adherentibus. Et ita hanc sententiam docet Azorius part. 3. lib. 3. capit. 27. quæst. 1 §. & alij. Vnde inferitur contra Seluam de benefic. part. 2. quæst. 57. num. 2. Zerolam vbi supra quæst. 20. & alios, quod si quis furetur notabile quid in supradictis locis, non tenetur aperire hanc circumstantiam, sed sufficit dicere, Furatus sum; & ita docet præter Azorium loco citato q. 14. Dominicus Sotus in 4. disp. 32. q. 1. art. 3. & alij.

RESOL. LXXXV.

An sit circumstantia aperienda in confessione copula inter coniugatos habita in loco sacro? Et quid, si per longum tempus in illo loco aliquis ex coniugibus detentus sit? Et quid si ibi nullo modo coniuges conclusi sint? Et quod vero longum tempus sit, & intelligatur? Ex part. 1. tractat. 7. Ref. 19.

Sup. hoc lege doctrinā Ref. not. seq. & si gnauer §. Ex his & seq.

§. 1. **R**espondeo negativē, si per longum tempus in illo loco detenti sint; quod verò tempus longum sit, arbitrio prudentis committitur: & in hoc est difficultas. Sanchez de matrim. tom. 3. lib. 9. disp. 1 §. num. 12. existimat, vnum mensem esse longum tempus. Lessius lib. 4. c. 3. dub. 12. n. 86. quindecim, vel viginti dies. Fagundez verò Præcept. 2. lib. 4. cap. 4. n. 21. decem dies.

2. Sed ego, attenta humana fragilitate, puto cum Suarez in 3. part. q. 83. art. 3. disp. 81. sect. 4. §. tertio violatur, & Petro Ledesma in sū. to. 1. de Sac. Euchar. c. 20. longum tempus esse quatuor, vel quinque dies.

3. Ex his apparet, rectè respondisse Megalam in 1. part. lib. 5. cap. 13. n. 9. non peccasse quandam mulierem, quæ in quadam Ecclesia Regularium reddidit coniugale debitum marito dicenti, se amplius non posse continere; qui ad Ecclesiam confugerat propter delictum; & nulla aderat spes inde exundi, nisi post longum tempus.

4. Sed non reticebo, quosdam Doctores existima- re, copulam coniugalem in loco sacro, si occultè fiat, etiam si coniuges non sint conclusi, non esse peccati, licet peccatum sacrilegij: quam sententiam probabilem putat Valquez in p. 2. tom. 1. disp. 98. cap. 3. n. 6. & illam refert Lessius, vbi supra, & non impugnat; & illam nonissimè docet Pontius de matrim. lib. 1. c. cap. 10. num. 15. & hæc opinio est probabilis, quidquid in contrarium asserat Tannerus in 2.2. disp. 4. quæst. 2. dub. 3. num. 42. licet contrariam sententiam probabiliorem existimet.

RESOL. LXXXVI.

An tactus impudici facti in Ecclesia habeant specialem malitiam sacrilegij mortalis necessario in confessione explicandam?

Et quid est dicendum de turpi aspectu, aut nutu, aut leni verbo, maxime quando in transitu, & sine notabili mora, & scandalo sunt? Ex part. 1. tract. 7. Resolut. 25.

Et ad pedem litera in part. 2. tr. 17. Ref. 23, sed quia in prima Ref. sunt plures auctores, quam in secundâ ideo illa hic tantum transcribitur.

§. 1. **A**ffirmant plures, & præsertim ex neoteris, Silius in 2. 1. q. 1 §. 4. artic. 10. in fin. Ortiz in summ. notab. in fin. circa 6. præceptum. Sales in p. 2. tom. 2. tr. 1. §. 13. disp. 6. sect. 22. n. 150. in fin. Pitigianus in 4. sent. to. 2. disp. 17. q. unica. art. 5. in circumstantia, vbi in fine. Azorius tom. 1. lib. 4. c. 6. q. 10. Suarez de Relig. to. 1. lib. 3. c. 7. n. 11. vbi citatis Cord. Syluest. Lopez, Rodriguez, & Ledesma, ait: Et ratio huius sententiæ non fundatur in Ecclesiastica prohibitione: nam hæc prohibitio facta non est, nisi de feminis emissione in Ecclesiis; ergo erunt hi tactus impudici, in Ecclesia facti, mortalia sacrilegia ex vi legis naturalis prohibentis illos tactus in loco sacro, tanquam indecentissimos factus eius. In quo genere tactus illi reputantur prudenter materia grauis, & sufficiens ad grauem irreuerentiam loci sacri. Fortasse tamen non erit idem de turpi aspectu, aut leni verbo, maxime quando in transitu, & sine notabili mora, & scandalo sunt: quia non videtur materia ita grauis. De quo non potest ferri certa regula; sed id prudenti iudicio relinquendum est. Hæc Suarez.

2. Sed nimis scrupulose. Puto igitur cum Homobono de exum. Eccles. part. 1. tr. 5. cap. 12. q. 77. Sanchez de matrim. tom. 3. lib. 9. disp. 1 §. n. 21. Fagundez Præcept. 2. lib. 4. cap. 4. n. 31. & Coninch de Sac. disp. 7. num. 22. probabilius esse, etiam tactus turpes, & impudicos, habitos in Ecclesia, modo non adsit periculum pollutionis, ratione loci sacri non habere specialem malitiam sacrilegij in Confessione aperiendam. Et ratio est: quia, vt docet Valentia 2.2. disp. 6. q. 1 §. punct. 1. §. præterea: cum Henricus, lib. 5. de Pen. c. 6. n. 5. & Valq. in p. 2. tom. 1. q. 72. art. 6. disp. 98. num. 4. malitia & specialis deformitas sacrilegij non cogitatur ex iure naturæ; sed ex solo Ecclesie statuto, quod decernit, Ecclesias tantum ex sanguinis, & feminis effusione violari. Itaque vt optime etiam docet Caltanus tom. 1. tract. 7. respons. 13. dub. 1. tunc loci circumstantia sacrilegium constituit, cum peccata in eo admittā impediunt diuina posse ibi celebrari, mortuos sepeliri, &c. sed tactibus, quamuis impudicis,